

щото се подавашъ на писмата, които всѣки денъ получавашъ, ту отъ този, който те обича, ту отъ онзи, който те мрази.

Тѣй щото, когато човѣкъ е веселъ, разположенъ, това показва, че той е получилъ любовно писмо, въ което му пишатъ, че е слѣнце на живота и безъ него не могатъ да живѣятъ. Не е ли разположенъ, той е страшилище, което води къмъ дѣното на ада. И едното е толкова вѣрно, колкото и другото. Това сж състояния на съзнанието. Човѣкъ изпада въ тия противоположни състояния, защото е поставилъ прегради въ своя животъ. Щомъ премахне тия прегради, животътъ му ще потече нормално, безъ вътрешни борби и бушувания. Въ това седи разрешаването на въпроса. Когато Христосъ казва, че човѣкъ трѣбва да се отрече отъ себе си, това подразбира, да се върне той назадъ въ своя животъ и да премахне всички прегради, които е поставилъ на Божественитѣ блага. Щомъ разбератъ намѣрението на човѣка, моралиститѣ ще започнатъ единъ следъ другъ да се изреждатъ, да го съветватъ, какъ и доколко да премахне тази преграда. Единъ ще го посъветва да махне една малка частъ отъ нея. Другъ ще го съветва да махне по-голѣма частъ, но не цѣлата. Трети ще го съветва да махне цѣлата преграда, но да остави коренитѣ, основата ѝ, да не стане нѣкаква катастрофа. — Не, цѣлата преграда ще махнешъ, съ коренитѣ ѝ